

[Jørgen Tved]

pladser? Er det det, det drejer sig om? Er det derfor, man siger, at dette her er mægtig godt? Jamen det er de kendsgerninger, vi kender og hr. Preben Møller Hansen har jo allerede givet et eksempel på, hvordan det er inden for tekstilindustrien. Tror man, at det er det eneste område, hvor europæiske arbejdere har dårligere lønninger og dårligere arbejdsforhold end dem, danske arbejdere gennem mere end 100 år har tilkæmpet sig? Er det det, man vil sætte over styr ved at knipse med fingrene? Hvorfor diskuterer man ikke sådan nogle ting med dansk fagbevægelse? Nej, dem er man ikke så interesseret i at høre, for så kunne det være, man fik nogle andre oplysninger, som sagde: Nu er det på tide, vi siger stop! Der har allerede været nogle store anlægsarbejder, som er udført af udenlandsk arbejdskraft, og jeg kan blot nævne Køge Bugt Strandpark. Hvem var det, der i sin tid udførte arbejdet? Var det danske arbejdere? Nej, det var det ikke, det var hollandske, for de kunne give nogle bedre tilbud, end de danske firmaer var i stand til.

Nu kommer vi altså i den situation, at en lang række bygge- og anlægsvirksomheder i kraft af arbejdskraftens billighed en lang række steder kan få nogle tilbud, der går langt under det, de danske firmaer skal have. Og hvad betyder det for os? Det betyder, at arbejdsløsheden her i landet vil stige. Det kan godt være, at hr. Glistrup kan stille tallene op på én måde, men vi må i hvert tilfælde gå ud og sige til de danske skatteydere, at de kommer til at slippe nogle flere kroner, fordi der nu er nogle flere tusinde mennesker, der skal have dagpenge og anden understøttelse.

Er det sådan en udvikling, Socialdemokratiet og flertallet i dette Folketing vil være med til at befordre? Vi ved naturligvis, hvis interesser regeringen varetager, men det kan undre, at hr. Ivar Nørgaard åbenbart rider med på den samme hest.

Vi er modstandere af, at man går ud og sælger de danske arbejdere, ikke for en ret linser, men for noget, der vel er endnu billigere, altså at vi får flere eksempler som dem, vi lige har hørt oppe fra det jyske med tekstilvirksomheden. Og det er udviklingen. Kan vi ikke få produceret vores ting i Portugal tilstrækkelig billigt, kan vi jo flytte virksomheden ned i Tyrkiet, som vel kommer med om kort tid.

Man skal tænke lidt over, at der i fællesmarkedet i øjeblikket er ca. 16 millioner arbejdsløse, og disse 16 millioner mennesker er mere end villige til at overtage de arbejdspladser, der er i Danmark, og er villige til at underbyde dem. Ville det ikke være rimeligt, om man i dette Folketing vedtog en lov, der siger, at ingen arbejdsgiver må anvende arbejdskraft, der underløber danske overenskomster? Jo, det ville det være, hvis man var repræsentant for arbejderne, hvis man havde tilknytning til fagbevægelsen, hvis man prøvede på at varetage det, der hedder Underdanmarks interesser.

Derfor ser vi dette forslag som et angreb på dansk fagbevægelse, et angreb på de resultater, der er opnået i dansk fagbevægelse.

Jeg vil gerne spørge boligministeren, om han tror, disse direktivforslag er til gavn for én eneste dansk arbejder, om han i så fald vil prøve på at sandsynliggøre denne opfattelse. Jeg tror det ikke, for det er uhyre vanskeligt på baggrund af det materiale, vi har fået her, at se nogen som helst fordel for danske arbejdere, og det er som sagt det, der er afgørende for os. Fællesmarkedet har ikke betydet noget godt for ret mange danskere, og derfor kan folk på deres krop efterhånden mærke, at det er på tide, vi bliver frigjort fra foretagendet. Det er vel ikke helt tilfældigt, at de undersøgelser, der er offentliggjort i Aktuelt – eller, som det nu hedder, »Det løsladte«, altså Det fri Aktuelt – fortæller, at flere og flere danskere efterhånden har fået nok af fællesmarkedet. Arbejdsløsheden stiger. Er det noget, der er skabt af fællesmarkedet, eller er det skabt af de uduelige ministre, som hr. Glistrup talte om? Jeg ved ikke, hvorfor han begrænsede sig til finansminister, landbrugsminister, fiskeriminister osv. Hvorfor ikke sige »den uduelige regering«?

Men det er også et spørgsmål om holdninger. Den regering, vi har, er jo indstillet på at pleje Overdanmarks interesser; de er europæere ud til det alleryderste og i og for sig flintrende lige glade med, hvordan situationen er for det såkaldte Underdanmark. Det er det, vi skal tage stilling til.

Jamen har demokratiet så ikke fået, hvad demokratiet skal have, når vi kan få lov at kagle her i Folketinget, selv om beslutningsretten er flyttet andetsteds hen? Der er nok nogle – også den enkelte journalist, der sidder deroppe – der er lidt i tvivl om, hvad de forskellige politiske